

TRĂNG ƠI TRĂNG!

-Anh là trăng của em
Tỏa ánh sáng dịu êm
Lung linh trên nền tuyết
Đêm! Ôi ngọt ngào đêm!

*Lời an ủi vỗ về
Sao mà dễ thương ghê!
Nhẹ nhàng như hoa tuyết
Rơi rơi, mềm, đê mê*

Bán trăng người hỏi: “Ai mua?”
Mua trăng, em nhủ: mình thua hay huê?
Thương ơi là ánh trăng quê
Soi bao mùa hội cho khuê nữ cười

*Lung linh đáy nước trăng lơ
Em say thơ, thả vài lời, đêm thanh
Trăng vàng soi sáng mái tranh
Da vàng, trú quốc một mình ngắm trăng*

Mở kho ký ức tìm ngăn
Để trăng vào đây, lòng trân trọng hoài
Ai nướng trăng sáng: kiếm mài
Em nướng trăng sáng, hiền tài gọi luôn:

*Dem trăng về giữa cội nguồn
Đời thời vui mãi! Còn buồn chi thêm?*

Ý Nga, 8/4/2007

Thơ Bùi Giáng

NGẮM TRĂNG 1

Trăng đêm làm băng khuâng,
Thanh thanh vàng vuông sân.
Em nhớ ngày con gái,
Vẫn gần ơ là gần!

*Quê bây giờ xa xa
Bạn bè cũng bên ba
Áo com trong “địa ngục”
Xương tro bọc toàn da.*

Chia sao vừa thương đau?
Bao nhiêu vừa giúp nhau?
Quốc biến, người rong ruổi
Gia vong ôi trái sầu!

TUÔNG-NIỆM THI SĨ BÙI GIÁNG

“Ta đi còn giữ đôi giòng
Lá rơi có đợi ở trong sương mù”

Thơ Bùi Giáng

Người đi còn giữ đôi giòng,
Lá rơi, rơi đẹp tấm lòng nên thơ
Người về, về với cõi mơ,
Tinh con điên dại, cặp bờ Giác chơi

*Sen thơm cửa Phật gọi mời
Trẻ thơ hành-khất bời bời nhớ thương
Miếng ăn người vẫn nhịn-nhường,
Chia com con đói, góp hương nụ cười*

Thay dân, người đã góp lời
Những câu cuồng nộ tuyệt-vời chí trai
Chân quý bệ vệ cùng ai*
Êm-đềm giọt lệ hai tay nâng giùm

*Phải chăng chỉ một chiếc cùm,
Trói cả dân-tộc... phải đùm bọc nhau?
Phải chăng lẫn lộn vàng thau,
Ưu-phiền tích lũy, thi hào hóa điên?*

Ý Nga, 7/10/2005

***“Anh quý xuống hai tay bệ-vệ
Để xin dâng một giọt lệ êm-đềm”**

*Vuông cửa sổ cùng trăng
Trăng ơi! Trăng biết chăng
Hãy “vàng” thêm trăng nhé!
Cho thơ ngọt trác bằng!*

Ý Nga. Canada.

CÔ ĐƠN

Buổi chiều buồn thật buồn
Ngoài trời mưa nhẹ tuôn
Nước mưa thu tí tách
Tiếp khách, bàn tay run

*Là mùa thu phải không,
Hay những kẻ "hồng hồng"
Vây quanh đời lưu xứ?
Đếm thử, ngày thêm đông!*

Bạn bè ngồi trước mặt
Sao thấy mình cô đơn?
Ai cùng chia giá đất?
Cho thơ tự nhiên... hờn!

*Mình hai đứa thôi anh!
Ý chí gắng để dành
Đừng đem ra hoang phí!
Sức em ngày mong manh.*

Người-chưa-khôn nhục mạ
Mình còn dại đây mà
Ngày lia đời, học chết
Mới được làm... thầy ma.

*Bạn bè! Ôi bạn bè!
Có nghe mưa nặng giọt!
Đang làm em sắt se,
Mặn môi người ủ dột.*

Ý Nga.